

לעילוי נשמת
שלום בן משה

המשנה עם מפרשים, מסודרים ומנוקדים
The Mishnah with Commentaries, Vowelized and Organized

קינים
פרק ב'

שְׁתִּים – אַחַת עוֹלָה וְאַחַת חֲטָאָת. שְׂאֵם יַעֲשֶׂה שְׁתִּים מִהֶן עוֹלוֹת, נִמְצָא שֶׁהוֹקֵבֵעַ הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנִּשְׂאָר וְאוֹתוֹ שֶׁפָּרַח לְחֲטָאָת, וְלֹא יוּכַל לְהִקְרִיב שׁוֹב מִחֲמַש פְּרִידוֹת פִּי אִם שְׁתֵּי חֲטָאוֹת, כְּדִין חֲטָאָת שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּחוּבָה, דְּאִמְרִינָן בְּפֶרֶק קָמָא דְאִין כָּשֵׁר אֱלֹא מִנְיַן חֲטָאוֹת שֶׁבְחוּבָה.

אִי נָמִי, אִין לְהִקְרִיב הַשְּׁלִישִׁי הַנִּשְׂאָר, דְּחִיִּישִׁין שְׂמָא יִקְרִיבוּ אוֹתוֹ שֶׁפָּרַח בְּחֲמַש פְּרִידוֹת וַיַּעֲשֶׂוּהוּ חֲטָאָת, וְחִבְרִירוּ שֶׁנִּשְׂאָר בְּשִׁלְש פְּרִידוֹת נָמִי יַעֲשֶׂוּהוּ חֲטָאָת, וְנִמְצָאוּ שְׁתֵּי חֲטָאוֹת מִקֵּץ אֶחָד.

וְכֵן מִן הַחֲמַש פְּרִידוֹת אֵינּוּ יְכוּל לְהִקְרִיב רַק שְׁתֵּי חֲטָאוֹת וְשְׁתֵּי עוֹלוֹת. דְּכִי עֲבִיד שְׁלֹש חֲטָאוֹת אוֹ שְׁלֹש עוֹלוֹת, דִּילְמָא עֲבִיד לְהוּ מִשְׁנֵי קִינִין שֶׁל אִשָּׁה אַחַת, וְאִין דִּין שְׁנֵי קִינִין אֱלֹא בְּשְׁתֵּי חֲטָאוֹת וְשְׁתֵּי עוֹלוֹת.

וְהִינּוּ דְּפִסּוּל הוּא אוֹ אַחַר בְּמִקּוּם שֶׁנִּתְעַרְבּוּ, וְפִסּוּל אֶחָד כְּנִגְדּוֹ מִמִּקּוּם שֶׁפָּרַח וְנִפְרַשׁ מִשָּׁם.

חֲזַר, פּוֹסֵל אֶחָד בְּחִזְרָתוֹ. פָּרַח וְחֲזַר, פָּרַח וְחֲזַר, לֹא הַפְּסִיד פְּלוּם, שְׂאִפִּילוּ הֵן מִעוֹרְבוֹת, אִין פְּחוֹת מִשְׁתִּים.

חֲזַר פּוֹסֵל אֶחָד בְּחִזְרָתוֹ - חֲזַר וּפָרַח אֶחָד מֵאוֹתָם הַחֲמַש פְּרִידוֹת לְתוֹף אֵלּוּ הַשְּׁלֹש, שֶׁנִּמְצָאוּ עֵתָה אַרְבַּע פְּרִידוֹת מִכָּאן וְאַרְבַּע פְּרִידוֹת מִכָּאן, פּוֹסֵל אֶחָד בְּחִזְרָתוֹ מִמִּקּוּם שֶׁנִּפְרַשׁ וְנִצָּא מִשָּׁם, וְהוּא אוֹ אַחַר פְּסוּלִים בְּמִקּוּם שֶׁמִּתְעַרְבּוּ שָׁם, וְאִין יְכוּלִים לְהִקְרִיב אֱלֹא אַחַת חֲטָאָת וְאַחַת עוֹלָה מִן הָאֲרַבַּע שֶׁבְּכָאן, וְאַחַת חֲטָאָת וְאַחַת עוֹלָה מִן הָאֲרַבַּע הָאֲחֵרִים.

קינים
פרק ב'

קו סתומה שפּרַח מִמִּנְה גוֹזֵל לְאוּרִי, אוֹ שֶׁפָּרַח לְבֵין הַמִּתּוֹת, אוֹ שְׂמַת אֶחָד מֵהֶן, יִקַּח זוּג לְשֵׁנִי.

קו סתומה - שְׁלֹא פִירַשׁ זוֹ חֲטָאָת זוּו עוֹלָה. וְלֹא מִבְּעֵיָא מִפּוֹרְשֵׁת, דְּפִשִׁטָּא שְׂאֵם פָּרַח הָאֶחָד יִקַּח זוּג לְשֵׁנִי, כִּינּוּן שֶׁהֵן נִפְרָשִׁים זֶה מִזֶּה, וְכָל אֶחָד שָׁמוּ עָלָיו. אֱלֹא אִפִּילוּ סתומה שְׁעָרִין הֵם יַחַד וְעוֹמְדִים לְהִתְפָּרֵשׁ, וְסִלְקָא דְעֵתָף אִמְיָא שְׂאֵם פָּרַח הָאֶחָד יְמוֹת הַשְּׁנִי, קִמְשַׁמַּע לָן.

לְבֵין הַמִּתּוֹת - לְבֵין קִינִין שֶׁמִּשְׁפָּטֵן שְׁיִמוּתוֹ כּוּלָם, כְּגוֹן חֲטָאָת שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּעוֹלָה, דְּתַנּוּן בְּהוּ בְּפֶרֶק קָמָא יְמוּתוֹ כּוּלָם.

פָּרַח לְבֵין הַקְּרִבוֹת, פְּסוּל וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּנִגְדּוֹ, שֶׁהַגּוֹזֵל הַפּוֹרֵחַ, פְּסוּל וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּנִגְדּוֹ.

לְבֵין הַקְּרִבוֹת - לְבֵין קִינִין סתומות העומדות לִיקְרַב.

פְּסוּל וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּנִגְדּוֹ - לְפִי שֶׁהוּא סֵתָם, וְלֹא נִתְפָּרַשׁ אִם חֲטָאָת אִם עוֹלָה, לְפִיכֵךְ אֵינּוּ פּוֹסֵל אֱלֹא אֶחָד כְּנִגְדּוֹ, כְּדִמְפָּרַשׁ וְאִזִּיל.

כ"ב כיצד? שְׁתֵּי נָשִׁים, לְזוֹ שְׁתֵּי קִינִים וְלְזוֹ שְׁתֵּי קִינִים, פָּרַח מִזּוֹ לְזוֹ, פּוֹסֵל אֶחָד בְּהִלְכָתוֹ.

פָּרַח - פְּרִידָה אַחַת מִזּוֹ לְזוֹ.

פּוֹסֵל אֶחָד בְּהִלְכָתוֹ - מִמִּקּוּם שֶׁנִּפְרַשׁ, וּפְסוּל הוּא עֲצָמוֹ אוֹ אַחַר בְּמִקּוּם שֶׁנִּתְעַרְבּוּ.

דְּכִשְׁפָּרַחַה פְּרִידָה אַחַת מִשְׁנֵי קִינִין לְשֵׁנִי קִינִין אַחֵרִים, הָרִי שְׁלֹש פְּרִידוֹת לְבַד וְחֲמַש פְּרִידוֹת לְבַד, וּמִשְׁלֹש פְּרִידוֹת אֵינּוּ יְכוּל לְהִקְרִיב רַק

קנינים

פרק ב'

וכן כי פרח מן השלישית לרביעית, שמא מגופה של שלישית הנה אותו שפרח, ולא נשאר בה רק חמש פרידות ופרידה אחת מן השניה שנתערבה בהן, ואינו יכול לעשות בשלישית רק שתי חטאות ושתי עולות, מפני אותו שנתערב ברביעית.

וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית, אין כשר ברביעית אלא שלש חטאות ושלש עולות. וכן מחמישית לששית, יעשה בחמישית ארבע חטאות וארבע עולות.

וכן מששית לשביעית, אין כשר בששית כי אם חמש חטאות וחמש עולות. דאי עביד שש עולות, יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת, ולא יוכל לעשות בשביעית כי אם שבע חטאות בלא שום עולות.

וכי הדר מן השביעית ופרח אחד בששית, שמא לא הוא אותו שפרח בתחילה מששית, אלא מגופה של שביעית פרח, ונפסלו בשביעית שתי פרידות, ואין כשר כי אם שש חטאות ושש עולות. דאי עביד שבע חטאות, יהא נקבע אותו שפרח בששית ובאחרים לעולה, ולא יוכל להקריב רק עולות מחצי הפרידות, ורחצן האחרים פסולים כדין עולה שנתערבה בחובה.

וכי פרח מן הששית לחמישית, נפסל בחזרה זו עוד קן אחד, ואין כשר בששית כי אם ארבע חטאות וארבע עולות. דשמא מן הששית פרח מגופה אחת בשביעית ואחת בחמישית בחזרה, ולא נשאר לה כי אם עשר פרידות מגופה. ואי עביד חמש חטאות וחמש עולות, דילמא השתי פרידות שפרחו ממנה יהיו קרבים עולות שתיהן, ואם כן יעשו בששה קנין שבע עולות, או יהיו עשויין שתיהן חטאות, ואין יכולים לעשות בששה קנין אלא שש עולות ושש חטאות.

וכן מחמישית לרביעית, ומרביעית לשלישית, ומשלישית לשניה, אין בשלישית כי אם שתי פרידות – אחת חטאת ואחת עולה.

ואם תאמר: ולמה הפסידה השלישית שתים, שתי מאותן שפרחו בשניה בחזרה לא יקריבו, דהא קתני השניה אין לה פלוס, והנה לן למימר

קנינים

פרק ב'

דדילמא אותה פרידה שפרחה שנית היא מאותם שני קנין, ואינה אותה שנתערבה בה תחילה, ונשארו שם שלש פרידות מן השני קנין ואותה שפרחה שם ראשונה, וכן במקום השני.

ואי עביד במקום אחד שתי עולות ואחת חטאת, יהא נקבע אותו שפרח לצד השני לחטאת, ולא יוכל להקריב שם רק חטאת אחת, דדילמא כל השלש חטאות שנעשו מכאן ומכאן יהיו משני קנין של אשה אחת.

הילכך עושה בכל מקום עולה אחת וחטאת אחת, או שתי עולות וחטאת אחת בצד זה וחטאת אחת בצד זה, או שתי חטאות ועולה בצד זה ובצד השני עולה אחת.

ואם חזרו ונתערבו יחד, לעולם לא יהיו להם פחות משני קנין שהם כשרים.

לזו אחת, לזו שתים, לזו שלש, לזו ארבע, לזו חמש, לזו שש, לזו שבע, פרח מן הראשונה לשניה, לשלישית, לרביעית, לחמישית, לששית, לשביעית, חזר, פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו.

הראשונה והשניה אין להם פלוס, השלישית יש לה אחת, הרביעית יש לה שתים, החמישית יש לה שלש, הששית יש לה ארבע, השביעית יש לה שש.

אחד לזו ושנים לזו וכו' – פרח מן הראשונה פרידה אחת לשניה, מיד נפסל אותו יחידי שנשאר בראשונה. דאי יעשונו חטאת, יהא נקבע אותו שפרח לעולה, ולא יוכל להקריב בשני ובקנין אחרים שנתערב בהן רק מחצין עולות. כמו עולה שנתערבה בחובה.

וכי פרח מן השניה לשלישית, שמא מגופה של השניה פרח, ואותו שפרח מן הראשונה נשאר שם בשניה, ואינו יכול לעשות מן השניה רק שתי פרידות – אחת חטאת ואחת עולה. דאי עביד שתי עולות, שמא מן הפרידות של גוף השניה יעשה, ואם כן יהיה נקבע אותו שפרח בשלישית לחטאת, ולא יוכל לעשות בשלישית רק מחצין חטאות ולא יותר.

קינים

פרק ב'

ושלש חטאות, דהרי אותן שהלכו ברביעית אינן קריבות. ולפי זה שהתמישית אין לה אלא אחת, הנה יכול להקריב ברביעית שתי עולות ושתי חטאות. אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין, גזירה בזה אטו בזה.

וכן פי פרח וחזר פעם שלישית, אין להם כלום לבד השביעית שיש לה ארבע, כמו כן גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין.

ויש אומרים: השביעית לא הפסידה כלום. ואם פרח מבין המתות לכולם, הרי כולם ימותו.

ויש אומרים השביעית לא הפסידה כלום - פירושו: בפריחה וחזרה שלישית. אלא לעולם יקריבו ממנה תמישה קינין, דשלש פרידות פרחו ממנה לכל היותר, ונשארו בה רק אחת עשרה פרידות, ונעשה מהם חמש חטאות וחמש עולות, כיון דאף הששית אין לה כלום.

והקא לא גזרינן בפריחה זו כמו בשאר קינין, דכיון דאינה מפסדת בפריחה בשום פעם, לא גזרו על החזרה.

ואין הלכה כיש אומרים.

ח קן סתומה וקן מפורשת. פרח מן הסתומה למפורשת, יקח זוג לשני חזר, או שפרח מן המפורשת ראשון, הרי כולן ימותו.

קן סתומה - שלא פירש איזו חטאת ואיזו עולה.

וקן מפורשת - שידוע שזו חטאת וזו עולה.

והקא מיירי שנתערבו שתי הפרידות יחד אחר שהיו מפורשות, והשתא אין ידוע איזו חטאת ואיזו עולה. והכי מוכח בסיפא, דקתני: או שפרח מן המפורשת ראשון לסתומה ימותו כולם, ואם לא נתערבו פרידות המפורשות זו בזו, אמאי ימותו? ואם העולה פריחה, החטאת הנשארת תקרב, וקן הסתומה יקריבו בה עולה אחת מפני העולה שנתערבה בה.

אלא מיירי שנתערבו פרידות המפורשות זו בזו, ואם נתערבה פרידה אחת מן הקן הסתומה לתוך המפורשת, יקח זוג לשני ויפריש אחד חטאת ואחד עולה, והשלשה שנתערבו יחד

קינים

פרק ב'

בשלישית שני קינין ובשניה אין בה כלום, או בשניה קן אחד ובשלישית קן אחד?

ויש לומר: כיון דבשאר קינין מרביעי ואילף נפסלו שני קינין - אחד בהליכה ואחר בחזרה, גזרינן כמו כן בשלישית. אבל בשביעית לא נפסל פי אם קן אחד, דלא הלף ממנה רק פרידה אחת בחזרה, ואילו בהליכה לא נפסל בה כלום, ולא נחסר ממנה דבר.

פרח וחזר, פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו. השלישית והרביעית אין להם כלום, התמישית יש לה אחת, הששית יש לה שתיים, השביעית יש לה חמש.

פרח וחזר, פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו, התמישית והששית אין להם כלום, השביעית יש לה ארבע.

פרח וחזר - לאו אראשונה ושניה קאי, דכיון דאין להם כלום אלא מתיים, אם פרח אחד מהם בין שאר קינין, ימותו כולם כדתנן בסמוך, ואם פרח מבין המתות לכולם, כולם ימותו.

אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית, ומרביעית לחמישית, ומחמישית לששית, ומששית לשביעית, וחזר משביעית לששית עד השלישית.

הרי מן השביעית חסר שתי פרידות - אחת בחזרה ראשונה ואחת בחזרה שניה, ואין כשר בשביעית רק חמש פרידות לעולות וחמש פרידות לחטאות. דאי עביד שש עולות, שמא השתים שהלכו ממנה יהיו קריבין עולות, הרי שמונה עולות, ואין בשבע קינין רק שבע עולות.

וימן הששית חסר ארבע פרידות - שתיים בפריחה וחזרה ראשונה ושתיים בשניה, ונשארו שני קינין כשרים. דאי עביד שלש עולות, שמא ארבע שהלכו ממנה יהיו עולות, הרי שבע עולות, ואין בששה קינים רק שש עולות.

וכן התמישית אין כשר בה פי אם אחד לעולה ואחד לחטאת.

ויכמו כן קשיא בכאן: כיון דהרביעית אין לה כלום, הנה יכול להקריב בתמישית שלש עולות

קינים

פרק ב'

כיצד? האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה, תקפול ותביא עולתה תור. עולתה תור ותטאתה בן יונה, תקפול ותביא עולתה בן יונה.

תקפול ותביא עולתה בן יונה - פדין החטאת. שהחטאת היא עיקר, בין שהפרישתו תחילה בין שהפרישתו בסוף.

בן עזאי אומר: הולכין אחר הראשון.

הולכין אחר הראשון - ואינה מביאה השני אלא ממין שהפרישה בראשון, בין שהיה הראשון חטאת, בין שהיה עולה.

והלכה כתנא קמא.

האשה שהביאה חטאתה ומתה, יביאו היורשין עולתה. עולתה ומתה, לא יביאו היורשין חטאתה.

לא יביאו היורשים חטאתה - דהויא חטאת שמתו בעליה. ואי לא מהאי טעמא, מביאים חטאת אף על פי שקרבה עולה תחילה. ואף על גב דבכל מקום חטאת קודמת לעולה, היינו דוקא למצוה, אבל לא לעכב.

קינים

פרק ב'

ימותו כולן.

חזר אחד מן השלשה שנתערכו ונתערב עם היחידי הנשאר בסתומה, או בתחילת הפריקה נתערב אחד מן המפורשות לסתומה, והיינו ראשון דקאמר, כלומר: שבתחילת פריקה הלאך אחד ונתערב בסתומה, ימותו כולן. דכיון שפרידות המפורשות נתערכו יחד, אינן קרובין עוד, וכי פרח אחד מהן במקום אחר, היינו אחד מן המתות שפרח לבין הקרבות, ימותו כולן.

ה חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה באמצע, פרח מן האמצע לצדדין, אחד הילך ואחד הילך, לא הפסיד כלום, אלא יאמר: "זה שהלך אצל חטאות, חטאת. וזה שהלך אצל עולות, עולה".

חטאת מכאן - פרידה המפורשת לחטאת לצד אחד, ופרידה המפורשת לעולה לצד השני, ושתי פרידות של קן סתומה באמצע.

פרח מן האמצע - פרידה אחת לימין ופרידה אחת לשמאל.

לא הפסיד כלום - דאותו שמעורב עם החטאת יעשה חטאת, ואותו שעם העולה יעשה עולה, אבל לא חטאת, דשמא יעשהו מן העולה המפורשת.

חזר לאמצע, האמצעיים ימותו. אלו יקרבו חטאות, ואלו יקרבו עולות.

חזר לאמצע - חזרו מן הצדדים אחד מכאן ואחד מכאן ונתערכו יחד, אלו ימותו, דחטאת ועולה נתערכו יחד. אבל אותן שנשארו כל אחד לבדו, קרבים כל אחד פדינו.

חזר או שפרח מן האמצע לצדדין, הרי כולן ימותו.

חזר - מן האמצעיים לצדדים, הרי חטאות ועולות מעורבים, וימותו כולן.

אין מביאין תורין כנגד בני יונה, ולא בני יונה כנגד תורין.

אין מביאים תורים כנגד בני יונה - אלא או שניהם תורים, או שניהן בני יונה.